

ten samme dag fogeden om at gennemføre en fogedforretning med henblik på udsættelse af beboerne.

Ved kendelse af 11. juni 1976 nægtede Københavns Byrets fogedafdeling imidlertid at fremme Forsvarsministeriets begæring om udsættelse, og afgørelsen blev indanket for Østre Landsret og her inddraget i den sag, der af Christianias beboere var anlagt mod Forsvarsministeriet. Ved landsrettens dom af 10. februar 1977 blev beboerne tilpligtet – uden varsel – at rømme samtlige arealer og bygninger inden for fristadens område. Endvidere blev fogedrettens kendelse ændret således, at Forsvarsministeriets begæring om en umiddelbar fogedforretning til udsættelse af samtlige beboere inden for fristadens område blev taget til følge. Denne dom blev den 2. februar 1978 stadfæstet af Højesteret.

Højesterets dom førte ikke til en øjeblikkelig afvikling af Christiania. Den 3. februar 1978 blev der anmeldt en forespørgsel til forsvarsministeren om regeringens hensigter med hensyn til Christiania på baggrund af højesteretsdommen. Forsvarsministeren gav under behandlingen af forespørgslen på regeringens vegne udtryk for, at man burde lade den hidtidige benyttelse af området fortsætte, indtil en godkendt lokalplan kunne iværksættes. Det var dog en forudsætning for en sådan midlertidig forlængelse af benyttelsen, at der blev foretaget en lovliggørelse af forholdene i området. Folketinget vedtog i forbindelse med behandlingen af forespørgslen en dagsorden, der tog regeringens redegørelse til efterretning og udtrykte tilslutning til regeringens bestræbelser.

Spørgsmålet om afvikling af Fristaden Christiania blev på ny bragt frem under en forespørgsel til justitsministeren den 1. november 1978 om kriminaliteten på Christiania. Under debatten blev det bekræftet, at dagsordenen af 8. februar 1978 indebar, at den hidtidige benyttelse af Christiania under visse forudsætninger skulle fortsætte, indtil en godkendt lokalplan kunne iværksættes.

Den 1. juni 1979 afgav forsvarsministeren en erklæring til beboerne i Christiania. I erklæringen, der blev indrykket i Statstidende den 7. juni 1979, hedder det bl.a.:

»Efter at de bevillende myndigheder senest den 12. december 1978 har givet tilslutning til afholdelse af dels fornødne udgifter til opfyldelse af de bygnings-, brand- og sundhedsmæssige krav, der må stilles i forbindelse med fortsat, midlertidig beboelse i Christiania, dels udgifter til den fortsatte drift af området, har forsvarsministeren besluttet, at den hidtidige benyttelse af Christianiaområdet kan fortsætte på nærmere fastsatte vilkår, indtil beboerne af Forsvarsministeriet får meddelelse om, at arealet skal bebygges eller anvendes på anden måde. Der vil blive givet

beboerne meddelelse om fraflytningstidspunktet med et varsel på 6 måneder ved bekendtgørelse i Statstidende.

Det er en betingelse for den midlertidige, fortsatte benyttelse, at de foranstaltninger, som bevillingsmyndighederne har givet tilslutning til, gennemføres. Disse foranstaltninger søges gennemført i løbet af de nærmeste måneder.

Det forventes, at beboerne i Christiania i den periode, hvori de midlertidigt benytter området, til Forsvarsministeriet indbetaler bidrag til fuld dækning af udgifter vedrørende den fortsatte benyttelse af området, herunder bl.a. afgifter vedrørende el, vand og renovation, samt i rimeligt omfang bidrager til dækning af øvrige udgifter, der er forbundet med driften af området.«

Spørgsmålet om en afvikling af Christiania har siden flere gange været drøftet i Folketinget.

I marts 1982 har miljøministeren givet en redegørelse for den skitse, et arkitektfirma udarbejdede for den fremtidige anvendelse af området, jf. FT 1981–82, forhandlingerne sp. 3091 ff. Miljøministeren gav bl.a. udtryk for følgende:

»Der må lægges visse forudsætninger til grund for det videre arbejde.

Det må understreges over for beboerne på Christiania, at samfundets almindelige love skal overholdes i området.

Myndighederne vil derfor reagere over for kriminalitet og kontrollere Christianiaområdet på samme måde som andre steder i landet. Dette gælder selvfølgelig også handel med hash.

Der må endvidere bl.a. ske en lovliggørelse af bygninger og installationer m.v., og miljø- og sundhedsbestemmelser må overholdes. Spørgsmålet om betaling af husleje må også finde sin løsning.«

Folketinget vedtog i forbindelse med debatten om redegørelsen en dagsorden, der tog ministerens redegørelse til efterretning. Den 26. november 1982 behandlede Folketinget et beslutningsforslag om nedlæggelse af Christiania, jf. FT 1982–83, forhandlingerne sp. 1669 og 2396 ff. Den 29. marts 1985 drøftede Folketinget på ny et beslutningsforslag om Christiania, jf. FT 1984–85, forhandlingerne sp. 2846 og 9013 ff. Dette forslag, der ikke blev færdigbehandlet, blev genfremsat den 13. november 1985 i uændret form, jf. FT 1985–86, forhandlingerne sp. 2107, 5283 ff, 10984 og tillæg B sp. 1491. Senest er spørgsmålet om en afvikling af Christiania drøftet i forbindelse med en forespørgselsdebat den 19. november 1987, jf. FT 1987–88, forhandlingerne sp. 2262 ff.

3. Erfaringerne igennem de år, som Christiania har eksisteret i, viser, at det ikke er muligt at ændre Chri-